

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxx a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice cu adresa nr. xxxx/xx.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxx sub nr. xxxx/xx.2010 asupra contestației formulate de

D-na XXXX
CNP: xxxx
cu domiciliul în Xxxx, str. xxxx, jud. Xxxx

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. xxxx/xx.2010 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

D-na. Xxxx formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxxx/xx.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Xxxx solicitând anularea acesteia pentru suma totală de **xxxx lei** reprezentând xxxx lei taxa pe valoarea adăugată și xxxx lei majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost formulată în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, titlul IX, față de data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxxx/xx.2010, respectiv data de xxxx.2010 potrivit semnăturii aplicată pe Decizia de impunere.

Contestația a fost semnată de petentă, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestația depusă, petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr. xxxx/xx.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, invocând următoarele motive:

- organul de control fiscal a constatat că în cursul anilor 2007 – 2010 petentul a încheiat împreună cu soția un număr de 91 de tranzacții cu terenuri situate în Xxxx, str. xxxx și avea obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului prevăzut de lege;

- organul fiscal a reținut că sunt aplicabile prevederile art. 141 alin. 2 lit. f din Codul fiscal, prevederile pct. 3 alin. 1 și pct. 37 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004 precum și prevederile

art. 127 alin. 2, art. 150 alin. 1 lit. a, art. 152 alin. 6 și art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- constatările organului de control fiscal nu sunt conforme cu prevederile legale aplicabile în cauza de față întrucât tranzacțiile supuse controlului nu au avut ca obiect terenuri construibile, în toate contractele de vânzare-cumpărare obiectul vânzării l-au constituit apartamentele vândute de xxxx și o cotă parte de teren aferent fiecărui apartament în parte, teren care era ocupat de construcții, gradul de ocupare fiind în limita maximă admisă de Legea nr. 50/1991 astfel că pe acest teren nu se mai puteau executa nici un fel de construcții în momentul vânzării cotelor părți din acest teren;

- petentul afirmă că normele fiscale prin care se stabilesc excepțiile de la scutirea de taxă pe valoarea adăugată sunt de strictă interpretare astfel că doar livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil constituie excepții de la scutirea de taxă pe valoarea adăugată iar în cazul său este vorba despre vânzarea unei cote părți dintr-un teren și că terenul nu era construibil;

- întrucât legiuitorul nu se referă la cote părți dintr-un teren ci numai la părți dintr-o construcție nouă iar pe de altă parte legiuitorul se referă doar la terenuri construibile nu și la cele ocupate de construcții, petentul consideră că nu are obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și de aceea nu a făcut acest lucru.

Pentru aceste motive, petenta solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. xxxx/xx.2010 atacată.

II. În Raportul de inspecție fiscală nr. xxxx/xx.2010, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală - Persoane Fizice, au consemnat următoarele:

În perioada verificată respectiv 01.01.2007 - 30.06.2010 doamna Xxxx a efectuat împreună cu soțul un număr de 91 de tranzacții cu terenuri situate în Xxxx str. xxxx.

Conform Codului Fiscal, persoanele fizice care realizează tranzacții imobiliare cu terenuri construibile și construcții noi în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, au obligația înregistrării în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce o privește pe petentă, organele de inspecție fiscală au stabilit că acesta avea obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului astfel încât deoarece a depășit plafonul în luna noiembrie 2007

data de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuia să fie 01.01.2008.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală au procedat conform pct. 62 alin. (2) lit. b din H.G. nr. 44/2004 cu modificările ulterioare dat în aplicarea art. 152 din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare și au stabilit în sarcina petentei debitul în sumă de xxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pe care petenta ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxa pe valoarea adăugată pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată efectiv.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar au fost calculate majorări de întârziere conform art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare în sumă de xxxx lei calculate până la data de 27.09.2010.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de petent, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

În fapt, în perioada 01.01.2007 - 30.06.2010 doamna xxxx a efectuat împreună cu soțul un număr de 91 de tranzacții cu terenurile aferente apartamentelor situate în Xxx str. xxxx, respectiv str. xxx, construite de Xxx Aceste terenuri au fost vândute cu fiecare apartament în parte, ulterior finalizării construcțiilor.

Organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile de vânzare de terenuri sunt operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată și pe cale de consecință au stabilit în sarcina petentei o datorie fiscală în sumă de xxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru tranzacțiile cu terenuri efectuate din momentul depășirii de către acesta a plafonului de scutire prevăzut la art. 152 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cauze similare cu cea a petentei respectiv cauzele petenților coproprietari ai terenurilor aferente apartamentelor situate în Xxx str. xxxx, respectiv str. xxxx, construite de Xxx, în considerarea dispozițiilor art. 213 alin.2 din Codul de procedură fiscală republicat, unde se arată: *“Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor*

instituții și autorități.”, prin adresa nr. xxxx/xx.2010, organul de soluționare a contestației a solicitat Ministerului Finanțelor Publice – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, punctul de vedere în legătură cu taxa pe valoarea adăugată aferentă vânzărilor de bunuri imobile din patrimoniul persoanelor fizice, comunicând și petentei cu adresa nr. xxxx/xx.2010, faptul că termenul de soluționare a contestației formulate se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate, conform art. 70 și art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor cu adresa nr. xxxx/xx.2010, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Xxxx sub nr. xxxx/xx.2010, a comunicat că urmare adresei D.G.F.P. a jud. Xxxx nr. xxxx/xx.2010, a fost solicitat Direcției de Legislație în Domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice punctul de vedere cu privire la aspectele precizate în solicitare.

La data de 10.08.2010, D.G.F.P. a jud. Xxxx a revenit la solicitarea nr. xxxx/xx.2010 cu scrisoarea nr. xxxx/xx.2010 adresată Direcției de Legislație în Domeniul T.V.A., urmând ca aceasta în considerarea dispozițiilor art. 213 alin.2 din Codul de procedură fiscală republicat, să comunice punctul de vedere asupra tratamentului fiscal din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată pentru vânzările de bunuri imobile din patrimoniul persoanelor fizice, în considerarea punctului 9.1. din Ordinul Președintelui ANAF nr. 519/2005.

La dosarul cauzei, odată cu depunerea adresei prin care se completează contestația înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. xxxx/xx.2010 și transmisă Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Xxxx cu adresa nr. xxxx/xx.2010 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxx sub nr. xxxx/xx.2010, petenta a depus o copie a adresei Primăriei Municipiului Xxxx nr. xxxx/xx.2010 prin care aceasta susține că se confirmă că nu mai există suprafețe de teren constructibil, indicatorii POT și CUT fiind la valorile maxime admise prin Planul Urbanistic de Detaliu și Certificatul de Urbanism; acest mijloc de probă a fost transmis Direcției de Legislație în Domeniul T.V.A. din Ministerul Finanțelor Publice cu adresa D.G.F.P. a jud. Xxxx nr. xxxx/xx.2010.

Direcția de Legislație în domeniul T.V.A. cu adresa nr. xxxx/xx.2010, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Xxxx sub nr. xxxx/xx.2010, a comunicat faptul că „în privința modului de determinare a bazei impozabile a TVA în cazul tranzacțiilor imobiliare efectuate de persoane fizice, care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA, direcția noastră a sesizat Comisia fiscală centrală, potrivit art. 3 alin. (1) din O.M.F.P. nr. 183/2010, pentru emiterea unei soluții unitare privind speța în cauză.”

Pe cale de consecință, la data de 20.04.2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr. 2/2011 privind interpretarea și aplicarea unitară a art. 137 alin. (1) lit. a) și art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a pct. 23 alin. (1) și (2) din titlul VI al Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, unde se arată :

*“ În interpretarea și aplicarea unitară a art. 137 alin. (1) lit. a) și art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a pct. 23 alin. (1) și (2) din titlul VI al Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, **pentru livrările taxabile de construcții și de terenuri**, taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă se determină în funcție de voința părților rezultată din contracte sau alte mijloace de probă administrate conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:*

a) prin aplicarea cotei de TVA la contravaloarea livrării [conform prevederilor pct. 23 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată", aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare], în cazul în care rezultă că:

1. părțile au convenit că TVA nu este inclusă în contravaloarea livrării; sau

2. părțile nu au convenit nimic cu privire la TVA;

b) prin aplicarea procedurii sutei mărite [prevăzut la pct. 23 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată", aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare], în cazul în care rezultă că părțile au convenit că TVA este inclusă în contravaloarea livrării.”

Drept urmare, Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxx este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal organele de inspecție fiscală, făcând aplicațiunea normelor legale în vigoare, au stabilit în sarcina petentei Xxx o datorie fiscală de natura taxei pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor cu terenuri efectuate de acesta, având în vedere adresa Primăriei Municipiului Xxx nr. xxxx/xx.2010, precum și dispozițiile Deciziei Comisiei Fiscale Centrale nr. 2/2011 privind interpretarea și aplicarea unitară a art. 137 alin. (1) lit. a) și art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește argumentele invocate de petentă privind aplicarea prevederilor art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul fiscal, se rețin următoarele:

În raportul de inspecție fiscală nr. xxxx/xx.2010 care a stat la baza întocmirii Deciziei de impunere contestate, organele de inspecție fiscală au invocat dispozițiile art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul fiscal considerând că operațiunile de vânzare desfășurate de petentă au avut ca obiect terenuri construibile, citând în acest sens și prevederile pct. 37 alin. (1) din Normele metodologice date în aplicarea Codului fiscal.

În contestația formulată petenta arată că obiectul contractelor de vânzare încheiate a fost întotdeauna teren construit și nu teren construibil, terenurile vândute fiind aferente apartamentelor situate în Xxxx, str. xxxx respectiv str. xxxx, construite de XXXX, iar terenurile au fost vândute cu fiecare apartament în parte, după finalizarea construcției și a notării construcției în cartea funciară.

La dosarul cauzei, petenta depune o copie a adresei Primăriei Municipiului Xxxx nr. xxxx/xx.2010 prin care susține că se confirmă că nu mai există la data tranzacționării terenurilor suprafețe de teren construibil adică pe care să se poată construi în momentul vânzării, indicatorii POT și CUT fiind la valorile maxime admise prin Planul Urbanistic de Detaliu și Certificatul de Urbanism.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal:

“ Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

ART. 141

(...)

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

(...)

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;”

În raport de aceste prevederi legale se reține că vânzarea de construcții și terenuri este scutită de taxa pe valoarea adăugată, cu excepția vânzărilor de terenuri construibile și construcții noi, conform prevederilor art.141 alin.(2) lit. f) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, orice persoană impozabilă care vinde terenuri, altele decât cele construibile, poate aplica scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de lege dacă, **la momentul vânzării, terenul ce face obiectul acesteia nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a fi considerat teren construibil.**

Referitor la încadrarea în categoria terenurilor construibile a unor terenuri pe care este ridicată o construcție așa cum este cazul terenurilor tranzacționate de petenta Xxx, având în vedere definiția terenului construibil citată mai sus se reține faptul că, pentru soluționarea speței nu pot fi aplicabile prevederile pct. 37 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării tranzacțiilor conform cărora:

„ În sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil, inclusiv terenul aferent unui bun imobil, urmează regimul bunului imobil dacă sunt proprietăți indivizibile.”

Prin urmare față de această prevedere rezultă că în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil inclusiv terenul aferent construcției urmează regimul construcției dacă sunt proprietăți indivizibile respectiv nu sunt divizate/împărțite.

În cazul petentei, se reține că proprietarul terenului este petenta Xxx care deține o cotă de 1/8 din terenul aferent apartamentelor vândute în timp ce apartamentele de locuit construite sunt proprietatea Xxx. astfel încât ne aflăm în prezența unei proprietăți împărțite, așadar care aparține unor proprietari diferiți rezultând astfel că terenul nu poate urma regimul imobilului construcție așa cum prevede pct. 37 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal și cum în mod eronat au reținut organele de inspecție fiscală în raportul de inspecție fiscală nr. xxxx/xx. 2010.

Mai mult, legiuitorul a ținut să definească în cuprinsul art. 141 alin. (2) lit. f) noțiunea de „teren construibil” ca fiind orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.

Din modul de redactare a textului de lege se poate observa că legiuitorul cu toate că a definit noțiunea de teren construibil a ținut să utilizeze și noțiunea „conform legislației în vigoare”.

Această trimitere făcută de legiuitor în cuprinsul Codului fiscal are în vedere acele acte normative care reglementează regimul juridic al terenului, pe care se pot executa construcții.

Este adevărat, că norma legală în discuție nu prevede/individualizează în mod expres documentul care atestă natura juridică a terenului, însă cu toate acestea actul este determinabil conform

legislației specifice amenajării terenului și executării lucrărilor de construcții.

În contextul celor de mai sus, precizăm faptul că potrivit art. 46 alin. (1) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, planul urbanistic general are atât caracter director, cât și de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, planul urbanistic general cuprinde reglementări pe termen scurt, la nivelul întregii unități administrativ-teritoriale de bază, cu privire la:

a) stabilirea și delimitarea teritoriului intravilan în relație cu teritoriul administrativ al localității;

b) stabilirea modului de utilizare a terenurilor din intravilan; (...)

g) formele de proprietate și circulația juridică a terenurilor;

Potrivit Anexei 2 – „*Definirea termenilor utilizați în lege*” prin teren intravilan se înțelege totalitatea suprafețelor construite și amenajate ale localităților ce compun unitatea administrativ – teritorială de bază, delimitate prin planul urbanistic general aprobat și în cadrul cărora se poate autoriza execuția de construcții și amenajări.

De asemenea, precizăm faptul că în Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții este definit intravilanul localității ca fiind „teritoriul care constituie o localitate se determină prin Planul urbanistic general (PUG) și cuprinde ansamblul terenurilor de orice fel, cu/fără construcții, organizate și delimitate ca trupuri independente, plantate, aflate permanent sub ape, aflate în circuitul agricol sau având o altă destinație, înăuntrul căruia este permisă realizarea de construcții, în condițiile legii.”.

La dosarul contestației petenta Xxxx a depus cu adresa FN, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. xxxx/xx.2010 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxx sub nr. xxxx/xx.2010 o copie a adresei Primăriei Municipiului Xxxx nr. xxxx/xx.2010 prin care susține că se confirmă că nu mai există suprafețe de teren constructibil, indicatorii POT și CUT fiind la valorile maxime admise prin Planul Urbanistic de Detaliu și Certificatul de Urbanism.

În situația dată, la soluționarea contestației organul competent va face aplicațiunea dispozițiilor art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează că:

“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În aceasta situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat

activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

De asemenea, potrivit pct. 182.1 din H.G. nr. 1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art. 182 (devenit după republicare art. 213) din Codul de procedură fiscală, se arată:

“182.1 In temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Având în vedere susținerile petentei anterior prezentate, raportat la constatările redade de organele de control în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza întocmirii deciziei atacate, în condițiile în care vânzarea terenurilor efectuate de petentă nu a fost analizată prin prisma prevederilor legale incidente în speță la data efectuării tranzacțiilor, respectiv nu a fost analizată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în sensul că organele de inspecție fiscală nu au analizat dacă terenurile vândute de petentă se circumscriu noțiunii de terenuri construibile sau nu plecând de la starea de fapt fiscală existentă în cazul petentului coroborat cu faptul că petenta depune un document nou în susținerea solicitării sale, document care poate avea influență asupra cuantumului obligațiilor fiscale stabilite suplimentar în sarcina sa, se impune desființarea actului administrativ atacat în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată pentru ca organul de inspecție fiscală să aibă posibilitatea să se pronunțe asupra acestor probe noi.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere documentul depus de petentă la dosarul cauzei, respectiv adresa Primăriei Municipiului Xxxx nr. xxxx/xx.2010, analizând dacă acesta este în măsură să justifice regimul juridic al terenurilor, respectiv că terenurile ce fac obiectul operațiunilor de vânzare efectuate de petentă nu mai pot fi considerate terenuri construibile la data vânzării, aspect care reprezintă o condiție pentru acordarea dreptului de scutire pentru taxa pe valoarea adăugată.

În drept, se va face aplicarea prevederilor art. 216, alin. (3) "*Soluții asupra contestației*" din Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicata privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia :

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

La reverificare, organele de inspecție fiscală vor ține cont de prevederile legale aplicabile pentru perioada supusă verificării, iar dacă operațiunile desfășurate de petentă nu se încadrează la operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată vor ține cont de prevederile Deciziei Comisiei Fiscale Centrale nr. 2/2011 privind interpretarea și aplicarea unitară a art. 137 alin. (1) lit. a) și art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a pct. 23 alin. (1) și (2) din titlul VI al Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004.

În consecință, având în vedere cele prezentate și prevederile legale anterior citate, urmează să se desființeze Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. xxxx/xx.2010 pentru datoria fiscală reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxx lei, urmând ca o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat să procedeze la o nouă verificare, vizând aceeași categorie de impozit și perioadă, avându-se în vedere actele normative aplicabile în speță, cele reținute în prezenta decizie și documentele justificative depuse în probațiune de petentă.

La reverificarea creanțelor fiscale contestate de petentă respectiv a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă xxxx lei aferentă sumelor încasate din tranzacțiile imobiliare cu terenuri pentru care se impune desființarea actului atacat, se vor avea în vedere și prevederile pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

"102.5 In cazul în care, ca urmare a desființării actului administrative conform art. 185 alin. (3) (devenit art. 216, alin. 3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat",

precum și ale pct. 12.7 din O.M.F.P. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează că:

"12.7. Decizia de desființare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente".

Referitor la majorările de întârziere în sumă de xxxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentului prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. xxxx/xx.2010 se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. xxxx/xx. 2010 va fi desființată rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, aceasta va fi desființată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.140 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct.37 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 205, art. 206, art.213 și art.216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.12.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 se

D E C I D E

Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. xxxx/xx.2010 emisă de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Xxxx la **D-na XXXX**, CNP: xxxx cu domiciliul în Xxxx, str. xxxx, jud. Xxxx pentru suma totală de **xxxx lei**, reprezentând xxxx lei taxă pe valoare adăugată și xxxx lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni care au făcut obiectul deciziei de impunere contestate, în sensul celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Xxxx, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Executiv,